

מ"ת 6178/09/22 - מדינת ישראל נגד אמין מחאג'נה, אחמד מחאג'נה

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 6178-09-22 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. אמין מחאג'נה (עציר) 2. אחמד מחאג'נה (עציר)

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיבים כנגד הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות חטיפה, חבלה בכוונה מחמירה ואיומים.

העובדות עפ"י כתב האישום -

- המשיבים הם גיסים. משיב 2 והמתלונן, קטין יליד שנת 2005, הם שכנים וקרובי משפחה המתגוררים באום אל פחם.
- ביום 24.8.22 בשעות הבוקר, נודע למשיב 2 כי המתלונן הגיע לביתו על מנת לשוחח עם בתו. סביבות השעה 10 נסעו המשיבים בטנדר טויוטה לבן, כשאר משיב 1 נוהג ומשיב 2 לידו, אל סרחאן מחאג'נה, דודו של המתלונן, וביקשו ממנו לקחת אותם אל הקטין.
- המשיבים וסרחאן הגיעו סמוך לביתו של המתלונן, ומשיב 1 וסרחאן הלכו לביתו של המתלונן. הם פגשו את המתלונן בחצר הבית ומשיב 1 הורה לו להתלוות עמו לטנדר והניח את ידו על גבו. בשלב זה הוציא הקטין את הטלפון הנייד על מנת לחייג לאביו. משיב 1 חטף מהמתלונן את המכשיר בכוח, דחף את הקטין למושב האחורי והשניים נסעו מהמקום כשהם כופים על הקטין לנסוע עמם. סרחאן נשאר במקום.
- מהלך הנסיעה הורו המשיבים למתלונן לשכב על הספסל או להתכופף על מנת שלא יראו אותו. כששאל המתלונן לאן הם נוסעים, ענו המשיבים "תכף תדע".
- המשיבים הסיעו את הקטין לשטח מיוער בשכונת עין איברהים, הורו למתלונן לצאת מהרכב ולעמוד

עמוד 1

ליד מכולה שהייתה במקום. משיב 1 הוציא חפץ שנחזה להיות אקדח ומחסנית בתוכו, הצמיד לרגל שמאל של הקטין ולחץ על ההדק, אך לא נורתה ירייה. המשיב 2 לקח את החפץ וניסה גם הוא לירות לעברו של המתלון

6. המשיבים תקפו בצוותא את המתלון, משיב 1 הכה אותו במכות אגרופ בפניו, ומשיב 2 הכה אותו באמצעות החפץ. משיב 1 איים על המתלון שאם יגלה למישהו הם יהרגו אותו

7. המשיבים החזירו למתלון את הנייד והורו לו להמתין 10 דק' בטרם יזעיק עזרה, ונמלטו עם הטנדר מהמקום.

8. למתלון נגרמו חבלות חמורות, לרבות שברים בעצמות האף משני צדדיו ושבר ברצפת ארובת העין.

9. הקטין הלך ברגל עד שהגיע לאורוות סוסים שם חייג למשטרה ופגש אדם שסייע לו

המשיבים טענו לעוצמת הראיות

10. לטענת המשיבים, קיימות סתירות בהודעות המתלון וגרסתו הראשונית הייתה כי התוקפים היו רעולי פנים.

11. אליבא המשיבים, גרסתם תואמת ולפיה לאחר ששוחחו עם סרחאן, דודו של המתלון, אשר לקח אותם לביתו של המתלון, הם עלו עם המתלון לרכב, דיברו לליבו וביקשו שיעזוב את הקטינה, והורידו אותו בראס אל עיש. לאחר מכן הם נסעו לעין איברהים והתכוונו להגיע לאורוות סוסים, אך בסוף לא הגיעו.

12. המבקשת מנגד טענה כי גרסת המתלון עד לאחר הסולחה שנערכה בין המשפחות הייתה כי מי שהסיע אותו הוא שתקף אותו, והמשיבים עצמם מודים כי הסיעו את הקטין.

13. לטענת המבקשת, המתלון דיווח תחילה למד"א כי התוקפים היו רעולי פנים מאחר והיה מבוהל מאיומי המשיבים. אולם, בביה"ח, לאחר שיצא מחדר טראומה, הוא מוסר גרסתו ומספר כי המשיבים הם שתקפו אותו. המתלון משנה גרסתו בהמשך בגלל לחץ שהופעל עליו והסולחה שנערכה.

הראיות -

14. **דו"ח פעולה רס"ר גאנם** - שוחח עם המודיע בטלפון שמסר שנמצא בשכונת עין איברהים ומדמם. כשהגיע למקום היה שם אמבולנס וניידת שיטור. המתלון עלה על האמבולנס מדמם מראשו, וכל פניו

עם דם. הוא שאל את המתלונן בתוך האמבולנס מה קרה, וזה מסר **שחטפו אותו מהשכונה שיכון ג'רבי, כיסו לו את הראש והעלו אותו על רכב, לא יודע איזה סוג רכב**

15. **דו"ח פעולה רס"מ טלקר** - כשהגיע למקום באזור הרפת בעין איברהים, הבחין בנער מדמם מראשו וכל פניו דם. לדברי הנער **שני רעולי פנים חטפו אותו מאזור בי"ס ראזי והביאו אותו ליערות עין איברהים שם אח מהם נתן לו מכה בראש עם כת של נשק.**

16. **סיכום אשפוז מרכז רפואי העמק** - קטין נחטף ע"י אלמונים אשר הכו בו בראשו ובכל חלקי גופו עם כת של אקדח. הוכנס לחדר הלם. שברים מרובי בעצמות הפנים, ללא מצא חבלתי בצוואר, חזה, בטן.

17. **תמלול שיחות מוקד 100 -**

מודיע - אני רוצה אמבולנס

מוקד - מה קרה?.. איפה אתה נמצא?

מודיע - עין איברהים... אני לא מדבר עברית סליחה

מוקד - אני אעביר אותך לדובר.. הלו? הלו? אנס? (אומר בערבית "בכבוד של אמא רעולי פנים")

...

מודיע - עכשיו אנחנו בעין איברהים יש בחור שמישהו חטף אותו יש מלא דם אפשר לבוא פה?...

שיחה נוספת -

מודיע - אני צריך אמבולנס לעין איברהים באום אל פחם.. כן **חטפו את הבן שלי ונתנו לו מכות וזרקו אותו**

מוקד - איפה הוא נמצא? הבן שלך לידך?

מודיע - לא אני בדיוק נוסע אליו.. הוא לבד שם, ילד בן 16...

18. **דו"ח צפייה בסרטוני מצלמות גוף -**

מצלמת השוטר עזאם - ניגש לפצוע שיושב מחוץ לאמבולנס ודם על פניו, ואומר **שחטפו אותו רעולי פנים, שמו לו שקית על הראש, היה לאחד מהם אקדח ביד ורצה לירות ברגליו אבל לא ירה ונתן לו מכה**

בראש עם האקדח. לא יודע איזה רכב הם נסעו, הם היו שניים.

מצלמת גוף גאנם - מגיעים שני עדי ראייה שמצביעים לכיוון מטע הזיתים ואומרים שהמתלון הגיע אליהם ואמר שחטפו אותו והכו אותו. המתלון מסר כי **חטפו אותו ליד המסגד ליד בי"ס אבן סינא וזרקו אותו במטע הזיתים**

19. **דו"ח צפייה במצלמות צומת עין איברהים -**

24.8 **10:14:09** ניתן לראות את הטנדר מזוהה עפ"י מ.ר.

20. **עימות בין המשיב 1 והמתלון 28.8 -**

המתלון זיהה את המשיב 1 בשמו ואמר שאין ביניהם קשר. ביום 24.8 הוא היה בכניסה של ביתו כשהגיע דודו סרחאן יחד עם המשיב 1. המשיב 1 תפס אותו ביד שמאל והוא הלך איתו לכיוון טנדר בצבע לבן ופגשו בדרך את המשיב 2. הוא **פחד לעלות לרכב**, אבל דוד שלו אמר לו לא לפחד ולעלות. **המשיב 1 תקף אותו, כיוון לעברו נשק אבל האקדח לא ירה ואז הוא הכה אותו באמצעות האקדח בפניו.**

המשיב 1 בתגובה טען שזה לא נכון, המתלון אכן עלה איתם לרכב, הטנדר הוא על שמו, הם הסתובבו בשכונה והורידו אותו בשכונת ראס אלעיש וזהו.

המתלון בתגובה "מה שאמר לא נכון, יש מצלמות"

21. **עימות בין סרחאן והמשיב 1 29.8 -**

השניים זיהו אחד את השני בשמם, מכירים מהשכונה.

ביום 24.8 המשיב 1 הגיע אליו ליד בית ספר אבן סינא וביקש ממנו לעלות לרכב. הוא עלה והם נסעו לכיוון המסגד בשיכון מחאגנה. הוא והמשיב 1 ירדו מהרכב והלכו לכיוון הבית שלהם. המשיב 2 נשאר ברכב. המתלון היה בחצר. המשיב 1 לקח את המתלון, הניח את ידו על גבו והם הלכו לכיוון הרכב. כשהם הגיעו לרכב המתלון הוא את הטלפון שלו מהכיס ואז **המשיב 1 לקח ממנו את הטלפון**, סגר את דלת הרכב ועל להגה.

המשיב 1 אישר את הגרסה ואמר שאכן הוא וסרחאן קראו למתלון. הוא לא לקח את הטלפון של המתלון בכוח, והם נסעו מהמקום.

סרחאן בתגובה אמר "אני ראיתי בעיניי שאמין לוקח את הטלפון מאנס"

22. **מזכר רסר אברמוביץ 29.8** - בשיחה עם אביו של המתלון ביקש להזמין את המתלון לעימות עם המשיב 2. האב מסר שהמתלון **חזר מבוהל ומפוחד מהעימות שנערך לו אתמול עם המשיב 1,**

והוא לא רוצה להתעמת עם המשיב 2 או לבצע שחזור כי הוא פוחד.

23. דו"ח הובלה והצבעה עם המתלון 30.8 -

הכווין לשכונת ראס אל היש, המקום בו לטענתו נחטף ע"י 2 חשודים. לא ידע להצביע על מקום החטיפה. כשהתבקש להוביל לשכונת עין איברהים שם הורידו אותו והותקף, מסר שאינו יודע את הדרך בה נסעו כי כיסו את פניו והשכיבו אותו על המושב האחורי, אך מדי פעם הוריד את הכיסוי ולכן ידע שנכנסו לעין איברהים. כשהגיעו לשם הכווין המתלון לאזור יער סמוך לרפת וחוות סוסים. לאחר שיצאו מהרכב, תיאר המתלון שהותקף תוך כדי שימוש בנשק. המתלון מסר כי בעת שנחטף החשודים היו רעולי פנים, אך באירוע התקיפה לא. לא יודע באיזה שלב הם הורידו את המסכות. זרקו לו את הטלפון ואמרו לו אחרי 10 דק' לקחת אותו ולהתקשר למישהו שיאסוף אותו. לא זוכר באיזה רכב הביאו אותו לשם. נשאל מדוע אמר שהמשיבים הם שתקפו אותו וענה כי השתמשו בנשק והוא דמיין שזה הם.

הודעות -

24. מתלון - 24.8 (בית חולים) - היום בבוקר סמוך לשעה 10, היה בביתו וראה את דודו סרחאן מגיע לבית עם בחור נוסף שלא מכיר אבל יודע שהוא קרוב משפחה של המשיב 2. דודו ביקש שיבוא איתם, כששאל לאן, ענה לו "תיכף תדע". הם עלו ברגל עד שהגיעו לטנדר לבן. הוא עלה לטנדר. סרחאן לא הצטרף. המשיב 2 חיכה להם ליד הטנדר. גיסו של המשיב 2 הוא שנהג ברכב, זה הבחור שהוא לא מכיר. הוא ישב מאחור. מהלך הנסיעה הוא שאל אותם לאן הולכים והם ענו "תיכף תדע". הם ירדו לכיוון כביש 65 ומשם לעין איברהים לכיוון היער. כשהגיעו הם הורידו אותו מהרכב. המשיב 2 ביקש ממנו לעמוד ליד מכולה שהייתה שם. המשיב 1 אמר למשיב 2 שיכניס אותו לתוך המכולה "אפילו הכלבים לא ימצאו אותו". המשיב 1 הוציא אקדח שחור הצמיד אותו לרגלו השמאלית ודרך את הנשק, אבל היה מעצור. המשיב 2 אמר לו לשחרר את הידית או משהו כזה, ושכל אחד מהם ירה בו יריה אחת. המשיב 1 לא הצליח לירות. המשיב 2 לקח ממנו את האקדח וגם הוא לא הצליח לירות, ואז נתן לו אגרופים לפנים. המשיב 1 נתן לו מכות בעיניים ובראש באמצעות האקדח. אחרי שתקפו אותו אמרו לו המשיבים שהם מחזירים לו את הטלפון בתנאי שלא עוזב את המקום ולא מתקשר לאף אחד רק אחרי 10 דק'. כשהם עזבו הוא התקשר לאביו ולמוקד של המשטרה. הוא הלך כמה דק' ופגש בחור וביקש ממנו להודיע למשטרה כי הוא לא דובר עברית.

המשיב 2 אמר לו כשהוריד אותו מהרכב שהוא מתעסק עם הבת שלו ומדבר איתה.

דודו רק הביא אותו לרכב והלך "היה מתוכנן כל האירוע".

28.8 הגיע היום עם אביו כי סולח על מה שהיה, הייתה סולחה בין המשפחות "אבל עדיין החוק צריך להתקיים.. נכון הייתה סולחה והכל אבל גם ככה הם הולכים להישפט, ברגע שאני אומר שסלחתי להם אז יורידו להם מהעונש"

הוא סלח רק למשיב 2, לא למשיב 1. המשיב 2 הוא בן משפחה והוא לא זה שגרם לכל הפציעות שלו בפנים,

תקף אותו פחות מהמשיב 1. **המשיב 1 תקף אותו עם האקדח.**

לא יודע מה בדיוק היה בסולחה, אבל כן יודע שהם הולכים לשלם לו פיצוי של בערך 100,000 ₪, מהמשפחות של המשיב 2 או המשיב 1.

העדות הראשונה שמסר בבית"ח היא אמת.

כשהתקשר למוקד נשמע אומר "בכבוד של אמא רעולי פנים" כי היה מפוחד, גם אמר לאביו ולרופאים שהם היו רעולי פנים כי פחד. איימו עליו שאם יגיד למישהו יהרגו אותו, אז הוא פחד. המשיב 1 איים עליו.

המשיבים הם שתקפו אותו. כשחטפו אותו הם אמרו ירייה בשביל האבא של הקטינה (המשיב 2) וירייה בשביל הדוד (המשיב 1). כל זה קרה כי באותו בוקר היה בביתו של המשיב 2 ושוחח עם הבת. הוא הלך לשם בעבר כבר מס' פעמים. הבת הייתה מודיעה לו שההורים שלה יצאו ושהוא יכול לבוא. אמא שלו ידעה שהם חברים. אף אחד לא ידע שנהג להגיע לביתה. הקטינה בת 15.

ביום האירוע כשהם הגיעו ליד הרכב, המשיב 1 פתח את הדלת ודחף אותו פנימה. תפס אותו ביד ימין והכניס אותו לרכב. לא התנגד כי פחד. המשיב 1 היה עצבני.

כשהמשיב 1 אמר לו להיכנס לרכב, הוא הוציא את הטלפון ורצה להתקשר לאביו. **המשיב 1 לקח ממנו בכוח את הטלפון, תפס אותו ביד ימין והכניס אותו בכוח לרכב, דחף אותו פנימה.**

הוא רצה להגיד לאביו שלוקחים אותו.

הוא ישב ברכב מאחור, הם אמרו לו לשכב כדי שאף אחד לא יראה אותו. המשיב 1 נהג, המשיב 2 ישב לידו. הרכב היה מסוג טנדר טויוטה לבן, חושב שהוא שייך למשיב 1

30.8 אביו ידע מס' ימים לפני האירוע על הקשר עם הקטינה, ולא קיבל את זה טוב, ידע שהוא עשה טעות. אביו לא זה שתקף אותו. העלו אותו לטנדר אצלהם בשכונה ליד המסגד. הבחין בנשק כשהגיעו לעין איברהים.

לא מכיר את מי שחטף אותו, מהמכות חשב שזה הם, תיאר לעצמו שזה המשיבים כי יש דמיון בין התוקפים לבין המשיבים.

ביום האירוע דודו סרחאן הגיע בבוקר לביתו יחד עם המשיב 1. הוא עלה לרכב עם המשיבים, הם עשו סיבוב והורידו אותו בראס אל היש. בדרך ברגל חזרה הביתה, חטפו אותו בשכונה, לא זוכר איפה בדיוק, ולקחו אותו לעין איברהים. ביער, בין העצים, הכו אותו בנשק, לא מכיר את התוקפים.

לא ראה את הדרך מראס אל היש לעין איברהים כי כיסו את ראשו. לא יודע לתאר את התוקפים.

הוא סולח למשיבים על זה שחשב שזה הם.

25. **וסים מחאג'נה, אביו של המתלון - 25.8** נכנס להתקלח ביום האירוע בשעה 9:30 בערך והשאיר את בנו במרפסת. כשיצא מהמקלחת בנו לא היה שם וראה שיש לו שתי שיחות שלא נענו ממנו. הוא ניסה להתקשר לבנו מס' פעמים, שלח הודעות, אבל הוא לא ענה. בהמשך התקשר אליו אחיו, סרחאן, וסיפר לו שהמשיבים לקחו את בנו ברכב שלהם ונסעו. הוא לא סיפר לו שהוא היה אחראי לכך שלקחו את בנו מהבית כפי שהתברר לו בדיעבד. לאחר מכן, התקשר אליו בנו, שביקש ממנו לבוא, **אמר שהרביצו לו ורוצים לירות בו, פתחו לו את הראש וכולו דם**. המתלון אמר לו שהוא לא יודע איפה הוא זרוק רק שהוא בעין איברהים.

הוא מיד התקשר למשטרה ומדא, והם החלו לבצע סריקות בעין איברהים. זה היה סביבות 10:30-11:00.

בשיחת טלפון הראשונה עם המתלון הוא היה מאוד מפוחד ומבוהל ובקושי הצליח לדבר, הוא רצה קודם כל למצוא אותו. **בבית"ח לאחר שהמתלון קיבל את הטיפול הראשוני, המתלון סיפר לגרושתו את כל הסיפור ומי תקף אותו**. גרושתו התקשרה וסיפרה לו, ואמרה שהמתלון **פחד לספר מי הם התוקפים כי איימו עליו**. כשחזר לבית"ח הוא שאל את המתלון למה לא ספר שראה את התוקפים, והוא ענה לו שפחד כי היה להם אקדח.

המתלון סיפר לו בבית"ח שסרחאן בא יחד עם המשיב 1 לביתם, וסרחאן קרא למתלון, שלא חשד כי זה דוד שלו והוא הלך איתם. כשהם הגיעו לרכב היה שם המשיב 2 שאמר למתלון לעלות לרכב. **המתלון חשש שמשו לא בסדר, ניסה לחייג אליו ולא הצליח. המשיב 1 לקח ממנו את הטלפון וזרק אותו לתוך הרכב**, הכניס את המתלון לרכב וישב איתו מאחור. המשיב 2 נהג. המשיב 1 מהלך הנסיעה הורה למתלון להתכופף. הם נסעו לכיוון עין איברהים לחורשה, שם **תקפו את המתלון ואיימו עליו עם אקדח. המשיב 1 ניסה לירות ברגליו של המתלון אבל לא הצליח**. המשיב 2 נתן למתלון אגרוף, המשיב 1 בעט בו, קילל אותו ואמר שיזרוק אותו לכלבים ואף אחד לא ימצא אותו, ואז המשיבים יחד תקפו את המתלון, **כשהמשיב 1 הכה אותו באמצעות האקדח. בהמשך המשיב 1 זרק את הטלפון של המתלון ואיים שאם יספר לאביו או למשטרה יחסלו אותו**.

המתלון סיפר לו שהעלו אותו על הרכב **ליד המסגד בשכונת מחאג'נה**.

הרקע לסכסוך הוא שהמתלון משוחח בטלפון עם הבת של המשיב 2.

28.8 רוצה לבטל את התלונה כי עשו סולחה. לחצו עליו לקיים סולחה, לא רוצה למסור את שמות המעורבים, היו מעורבים ממשפחות המשיבים. **הסולחה נערכה אצל אביו של המשיב 2**. כבר ביום שישי בשעות הלילה פנו אליו לסולחה. **העדות שמסר ביום 25.8 היתה אמת "הכל מילה במילה"**. **עומד על כך שהמתלון סיפר לו שהמשיבים הם שתקפו אותו**.

אבא של המשיב 2 בסולחה אמר לו שהם לוקחים אחריות על מה שעשו המשיבים, הם עשו טעות ורוצים לעשות סולחה ולסגור את התיק.

בחקירה מאוחרת יותר אמר שלא הובטח בסולחה סכום מסוים, כי דיברו על פיצוי למתלון לשיקום וטיפול. המתלון לא הבין נכון, הוא אמר לו שמהלך ניהול התיק הזה השופט יגזור פיצוי בנוסף לגזר דין. ידוע שבכל

עבירה יש פיצוי למתלונן.

30.8 עדיין לא נערכה הסולחה

26. **רמזי מחאג'נה, אביו של המשיב 2** - ביום האירוע קראו לו לבוא לאחר שהמתלונן נכנס לביתו של המשיב 2, אבל כשהגיע לא ראה אותו, כנראה ברח. שמע מהשכנים שהמשיבים תקפו את המתלונן "מעשה לא טוב". אישר שפנה לאביו של המתלונן על מנת לערוך סולחה. האב סירב לדבר עד שהמתלונן ישוחרר מאשפוז. **עדיין אין סולחה אבל היא תיערך ביום יומיים הקרובים**. עד עכשיו לא הוצע פיצוי כספי.

27. **גדיר מחאג'נה, אמו של המתלונן** - היא יודעת שהבן שלה מדבר עם הבת של המשיב 2, ראתה אותו פעם מתכתב איתה, והוא סיפר לה שהם חברים.

בביה"ח היא סיפרה לוסים שהמתלונן מתכתב עם הבת של המשיב 2, ווסים סיפר לה שהמתלונן אמר שהתוקפים היו רעולי פנים. **כשהעבירו את המתלונן לחדר הלם, אפשרו לה להיכנס לדבר איתו. המתלונן סיפר לה שפחד לספר לאביו ולמשטרה מה קרה איתו כי איימו עליו שאם יספר ירו בו** ואמרו לו להגיד שהיו רעולי פנים. היא אמרה למתלונן לא לפחד, והוא **סיפר לה שהמשיב 2 וגיסו, לא מכיר את שמו, הם שתקפו אותו**. היא לא שאלה איך בדיוק תקפו ומה היה. היא סיפרה לוסים. אחרי זה הגיע חוקר ונכנס לשוחח עם המתלונן.

לאחר שהעלו את המתלונן לחדר היא דיברה איתו על המקרה והמתלונן סיפר לה **שהמשיבים חטפו אותו, הכניסו אותו לרכב מסוג טנדר לבן, ונסעו לעין איברהים**. בנסיעה אמרו לו להתכופף. הם הגיעו ליער, והמשיב 1 אמר למשיב 2 להיכנס יותר ליער כדי שאף כלב לא ימצא את המתלונן. כשהם הגיעו למקום **המשיב 2 שלף אקדח והצמיד אותו לראש של המתלונן אבל זה לא ירה**. לאחר מכן, המשיבים אמרו אחד לשני לא לירות לכיוון הראש אלא לרגליים, וכל אחד ירה כדור. לאחר מכן **תקפו את המתלונן באמצעות האקדח בראש ובפנים**.

המתלונן גם סיפר שבהתחלה **רצה להתקשר לאביו אבל הם לקחו לו את הטלפון**, ולאחר שתקפו אותו החזירו לו את הטלפון ואמרו לו להמתין 10 דק' ואז להתקשר לאביו.

28. **אבו גזאלה יוסף 24.8** - יש לו **רפת בשכונת עין איברהים**. הוא עמד מחוץ לרפת ואז הבחין בבחור שהולך ברגל **מכיוון מטעי הזיתים**. כשהוא התקרב הבחין שהבחור מדמם מראשו. השאל את הבחור מה קרה, והבחור סיפר לו **שחטפו אותו שני אנשים ונתנו לו מכות עם נשק**. הבחור ביקש ממנו לדבר עם המשטרה

26.8 יש לו **חוות סוסים בעין איברהים בשם "רפת אבו פאנוס"**. ראה את המתלונן אותו יום מגיע כשהוא מדבר בטלפון, הוא היה יחד עם אבו גליון מחמד. הבחור ביקש מאבו גליון לדבר עם המשטרה כי לא הסתדר עם השפה העברית. המתלונן סיפר ששני אנשים חטפו אותו ותקפו אותו בראש.

29. **מוחמד גליון** - ביום 24.8 היה עם גיסו יוסף אבו גזאלה בשכונת עין איברהים ביער, ואז ראה מישהו לידו על הרצפה שביקש שיעזור לו וידבר עם המשטרה כי לא ידע עברית. לבחור היה הרבה דם על הפנים והוא סיפר לו **ששניים חטפו אותו מבית ספר אבן סינא שיכון גרבי, הביאו אותו לפה ותקפו אותו**. הם היו עם נשק **ורצו לירות בו** אבל אחד מהם אמר לשני לא לירות. הבחור סיפר שהם היו עם **רכב טנדר**, לא אמר צבע, ולא יודע מי תקף אותו כי הם היו רעולי פנים.

30. **סרחאן** - לא קשור בכלל לאירוע. הוא וויסאם ביום האירוע עמדו **מחוץ לבי"ס אבן סינא כשהגיעו אליו המשיבים ברכב טנדר לבן**. המשיב 1 ביקש ממנו לעלות לרכב, הוא עלה. הם ביקשו גם מויסאם אבל הוא סירב. הם נסעו דרך השיכון **ליד המסגד שם עצרו**. הוא והמשיב 1 ירדו מהרכב לבית שלהם, ואז ראו את המתלון. המשיב 1 קרא למתלון שיבוא איתם. המתלון הגיע **והמשיב 1 תפס אותו מהיד והעלה אותו לרכב**. הוא שאל את המשיב 1 מה קרה, והוא ענה שכלום. הוא התקשר לאחיו וסים ועדכן אותו.

נודע לו שהמשיבים מחפשים את המתלון רק כשהמשיב 1 לקח אותו. המשיב 1 פתח את הדלת האחורית של הטנדר ואמר למתלון לעלות. **המתלון החזיק את הטלפון שלו והמשיב 1 לקח לו את הטלפון**. המתלון עלה מרצונו לרכב.

חושד שלמשיב 1 היה נשק כי הוא כל הזמן הרים והוריד את המכנס באזור הבטן מצד שמאל.

31. **משיב 1 24.8** - לא תקף ולא חטף את המתלון. נודע לו דרך המעסיק של המשיב 2 שיש איתו בעיה והוא נסע הביתה. נסע לבית אחותו פאטמה, והיא ובתה סיפרו לו שיש בחור שנכנס לבית שלהן כשהמשיב 2 בעבודה. המשיב 2 הגיע הביתה באותו הזמן, והוא הציע לו שהם ילכו לדבר עם הבחור דרך דודים שלו. הוא שאל את הדוד סרחאן איפה המתלון, וסרחאן השיב שהוא בביתו. סרחאן התלווה אליהם לביתו של המתלון. כשהגיעו סרחאן קרא למתלון, והם אמרו שהם רוצים לשוחח עם המתלון לבד. סרחאן אמר למתלון שהכל בסדר שידבר איתם. הם הסתובבו בשכונת מחאג'נה ברכב שלו מסוג טנדר בצבע לבן, דיברו איתו על זה שנכנס לבית של המשיב 2 כשהורים לא שם ומפריע לקטינה. אחרי כמה דק' המתלון ירד מהרכב והם המשיכו בנסיעה לקנות חומר בניין דרך מועאווה. הוא הציע למשיב 2 לראות סוס בחוות סוסים, אבל אז קיבל שיחה מאחיו אימן להגיע הביתה.

אין לו נשק. **לא נסעו לשכונת עין איברהים**, הסתובבו בשכונת ראס אל היש. **נסעו לשטח מיוער כשהמתלון ברכב כי נסעו לכיוון החווה**, אבל אז אחיו התקשר, לא הגיעו ליער.

בהמשך טען כי סה"כ דיברו עם המתלון, לא יצאו משכונת מחאג'נה. הוא צעק על המתלון שהילדה קטינה. **אחרי שהמתלון ירד מהרכב הם נסעו לשכונת עין איברהים**.

לא תקפו את המתלון. המתלון מפליל אותם כי הוא עשה טעות והפריע לקטינה, אולי פחד מההורים שלו, אולי דודים שלו או אבא שלו תקפו אותו.

28.8 המתלון משקר. הוא עלה לטנדר, הוא והמשיב 2 שוחחו איתו ובסוף החליטו לשוחח עם הוריו, והמתלון

ירד בשכונת ראס אל היש.

המתלון בכלל לא היה ברכב כשנכנסו לשכונת עין איברהים לראות את חוות הסוסים

31.8 מסרב להראות על מפה או בשחזור היכן לטענתו הורידו את המתלון בראס אל היש.

32. משיב 2 - אין לו נשק. נסע לעבודה היום בחמש בבוקר, לא זוכר מתי חזר. בשעות הצהריים. לא יודע מי זה המתלון. מכיר בחור בשם וסים מהשכונה, לא יודע איך קוראים לבן שלו. בהמשך אישר שנפגש עם המתלון, הבן של וסים, בכניסה לבית. הגיע לשם על מנת לדבר עם המתלון כי הוא התחיל עם הבת שלו. כשנשאל מה קרה כשהגיע לביתו של וסים, שמר על זכות השתיקה.

בהמשך טען כי הגיע לביתו של המתלון על מנת לדבר איתו שלא יתקרב לבתו. היה איתו המשיב 1, גיסו. המתלון עלה איתם לרכב. דודו של המתלון, סרחאן לא עלה איתם. הם עשו סיבוב ליד שכונת ראס אל היש ודיברו עם המתלון שלא יתקרב לבת. הם הורידו את המתלון ליד ראס אל היש.

הם הגיעו בטנדר לבן, ששייך אולי למשיב 1.

כשנאמר לו שהסיעו את המתלון לעין איברהים שמר על זכות השתיקה

כשנשאל מדוע נכנסו לשטח מיוער כשהמתלון ברכב, ענה כדי לראות סוסים. לא היה להם נשק, בהמשך חזר וטען כי הורידו את המתלון בראס אל היש.

לא תקפו את המתלון, אם הילד חבול אולי אביו תקף אותו, יש סכסוך בין אביו ואמו של המתלון. המתלון הפליל אותם כי אולי פחד מאביו או ממי שתקף אותו

הכרעה -

33. כידוע, לשם הכרעה בבקשה למעצר עד תום ההליכים, יבחן בית המשפט האם יש בחומר הראיות הגולמי הקיים בשלב זה, כדי להקים תשתית לכאורית המלמדת על סיכוי סביר להרשעה, לאחר שתעבורנה הראיות את כור ההיתוך של ההליך הפלילי (בש"פ 3409/18 בריל נ' מדינת ישראל).

ביהמ"ש אינו נדרש בשלב זה לבחון מהימנות עדים או משקלן של ראיות, למעט במקרים בהם נגלות בחומר החקירה סתירות מהותיות המכרסמות באופן מהותי בעוצמת התשתית.

(ראה - בש"פ 4698/20 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 16.8.20; בש"פ 7923/19 אבו דיב נ' מדינת ישראל, מיום 15.12.19; בש"פ 1597/20 מדינת ישראל נ' אבו סעב, מיום 11.3.20).

34. עיון בחומר החקירה, כפי שפורט בהרחבה לעיל ולא בכדי, מעלה כי סתירות/שינויי גרסה של המתלון אין בהם כדי לפגום בעוצמת התשתית.

המתלונן הבהיר להוריו ומהלך חקירותיו כי חשש תחילה לספר זהות התוקפים מאחר ואיימו עליו שיפגעו בו ונשאו נשק. עם זאת, מיד בסיום טיפול רפואי ראשוני, ועוד כשהיה בחדר הלם, המתלונן אישר הן בפני אמו והן בפני חוקר כי המשיבים הם שחטפו אותו, העלו אותו ליד המסגד בשכונה שלהם על טנדר לבן, נסעו איתו ליער בעין איברהים ושם תקפו אותו באגרופים ובאמצעות האקדח, לאחר שלא הצליחו לירות לעברו ככל הנראה בשל מעצור בנשק. המתלונן חזר על גרסתו אף מהלך עימות עם המשיב 1.

35. המתלונן שינה גרסתו וטען כביכול כי המשיבים הורידו אותו בראס אל היש, ובדרך לביתו נחטף ע"י אחרים שתקפו אותו בעין איברהים, רק לאחר שנערכה סולחה בין המשפחות. המתלונן לא ידע להבהיר מהיכן כביכול נחטף בשכונת ראס אל היש והסיבה לחטיפה והתקיפה. זאת ועוד, טענתו כי הפליל את המשיבים בעבירות מאחר וקיים דמיון ביניהם לבין התוקפים, אשר אליבא המתלונן עצמו לא היו רעולי פנים מועד התקיפה ובהתחשב בהיכרות קודמת עם המשיבים, אינה עולה בקנה אחד עם ההיגיון הסביר והשכל הישר.

36. יתרה מכך, אביו של המתלונן, אשר אמנם ביקש לבטל את התלונה לאור סולחה בין המשפחות, אישר בחקירותיו מתאריכים 28.8 ו- 30.8, כי עדות קודמת שמסר לפיה המתלונן סיפר לו שהמשיבים הם שתקפו אותו, היא אמת "הכל מילה במילה".

לעניין זה אף אפנה להודעת המתלונן מיום 28.8 כי אמנם הייתה סולחה "אבל עדיין החוק צריך להתקיים... גם ככה הם הולכים להישפט, ברגע שאני אומר שסלחתי להם אז יורידו להם מהעונש".

37. אדגיש, כי הרכב תועד בצומת עין איברהים בשעה 10:14, זמן קצר לאחר שלכאורה נחטף המתלונן והועלה לרכב סמוך לשעה 10. המשיבים קשרו עצמם לזירה מועד האירוע, בטענה לפיה כביכול, לאחר שהורידו את המתלונן נסעו לכיוון היער בעין איברהים, כדי לראות סוסים. הגרסה כי זמן קצר לאחר שהורידו את המתלונן מהרכב, הוא נחטף ע"י אלמונים אחרים, הובל ליער בעין איברהים שם הותקף, סמוך לאותו המקום אליו נסעו המשיבים אותה העת - אינה סבירה לחלוטין.

למעשה- המשיבים שניהם מאשרים האירוע המקדים (ראיות לכאורה לחטיפה); הטענה לפיה באותו יום נחטף אותו קטין פעמיים, אינה סבירה בלשון המעטה.

38. רואה אני להתייחס לטענתו של המשיב לגבי אמירות סמוכות לאירוע (ע"פ 8641/12); אין דינה של אמירה מפלילה כאמירה שאינה מפלילה; לא אחת, עדים ובוודאי קרבנות עבירה, חוששים לתאר ולומר את אשר על ליבם; לא אחת מספרים הם גרסה שאינה מתיישבת עם ההיגיון והמציאות (כך, למשל בעבירות אלמ"ב, כתופעה נפוצה) לאור תחושות פחד, לעתים תחושת נאמנות, לעתים רצון לשמר מסגרת וכיו"ב; בעוד שקיימים שלל אינטרסים לאמירה שאינה מפלילה, אמירה מפלילה בד"כ מלמדת על אותנטיות.

39. כאן, עסקינן **בקטין** אשר הובהר כי חש **חרדה של ממש** ולכאורה איימו על חייו פן יספר את אשר אירע; האירוע כולו על רקע רצון להתקרב בין הקטין ובין בת המשיבים; על כן לתת משקל מכריע לגרסה אשר רחוקה מלהתיישב עם ההיגיון, אינו מעשי.

40. לאור האמור, אני קובע קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה נאותה לביסוס העבירות המיוחסות למשיבים בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ג, 28 ספטמבר 2022, בהעדר
הצדדים.